

Arrest

nr. 108 453 van 22 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 oktober 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 4 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 november 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 april 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 mei 2013.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. HECTORS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

Artikel 39/81, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de brief van 14 februari 2013, waarbij aan de verzoekende partij een afschrift van de nota met opmerkingen werd overgemaakt, zij in kennis werd gesteld van de neerlegging van het administratief dossier, en haar de vraag tot en de termijnen voor het indienen van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en voor het, indien gewenst, indienen van de synthesememorie werden meegedeeld, op 14 februari 2013 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name Blijvoort 50, 2170 MERKSEM (ANTWERPEN). Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Op 6 maart 2013 ontvangt de Raad van de postdiensten de enveloppe bevattende voormelde brief van 14 februari 2013 met vermelding *“niet afgehaald”*. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht voornoemde aangetekende brief van 14 februari 2013 ten laatste op 19 februari 2013 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen, zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van de wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie 26 februari 2013 was. Nadien werd een wijziging van keuze van woonplaats meegedeeld aan de griffie, zoals voorzien wordt bij artikel 39/58, tweede lid van de vreemdelingenwet, met name per aangetekend schrijven verstuurd op 7 mei 2013, waarin woonplaatskeuze wordt gedaan ten kantore van advocaat P. HECTORS, Molenweg 43, 2930 BRASSCHAAT. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de termijn van acht dagen, zoals bepaald in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet, geen zulke wens aan de griffie heeft toegestuurd. Krachtens artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient te worden vastgesteld dat het vereiste belang ontbreekt om de gevorderde nietigverklaring te verkrijgen.

Van de sanctie voor het niet in kennis stellen van de griffie van de wens om al dan niet een synthesememorie neer te leggen, namelijk de vaststelling van het ontbreken van het vereiste belang, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig deze kennisgeving te doen (cf. RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partij de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van voormelde wet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie niet in kennis gesteld of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen.*

Met toepassing van hetzelfde artikel moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld”. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek

tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partij roept in haar verzoek tot horen van 7 mei 2013 overmacht in. Ter terechtzitting van 18 juni 2013, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 22 april 2013 opgenomen grond, stelt zij dat zij België inderdaad heeft verlaten, maar dat zij weer terug is gekomen, zodat zij op grond van dit laatste element wel belang heeft. Met betrekking tot de synthesememorie wordt overmacht aangevoerd, onder andere wegens gedwongen uitvoering van een bevel en tevens stelt zij dat als artikel 39/81 van de vreemdelingenwet strijdig is met de grondwet, dit niet meer toegepast mag worden. De voorzitter wijst erop dat de verzoekende partij zonder verzet vertrokken is en dat er geen bewijs is van terugkomst, waarop de verzoekende partij erkent dat er geen bewijs is omdat geen bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister wordt gegeven. De verwerende partij stelt dat op basis van de feiten er geen belang meer is, dat de bestreden beslissing een bijlage 13septies (inreisverbod + vasthouding) betrof, maar dat het blijkbaar heel gemakkelijk is de toepassing van de regelgeving te ontlopen, en vraagt de toepassing van de beschikking.

In de eerste plaats dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij in haar verzoek tot horen van 7 mei 2013 weliswaar overmacht heeft ingeroepen, maar gezien zij deze uiteenzetting ter terechtzitting slechts beperkt hernomen heeft, kan met die onderdelen van de schriftelijke uiteenzetting in het verzoek tot horen die ter terechtzitting niet hernomen worden, geen rekening gehouden worden. De Raad benadrukt immers nogmaals dat het verzoek tot horen geen nota of memorie is waarnaar ter terechtzitting kan verwezen worden.

Daar waar zij ter terechtzitting overmacht aanvoert, “*onder andere wegens gedwongen uitvoering*”, dient erop gewezen te worden dat de verzoekende partij ter terechtzitting niet uiteenzet op welke manier de gedwongen uitvoering van een bevel overmacht zou uitmaken. Bovendien blijkt uit de gegevens verstrekt door de verwerende partij dat de verzoekende partij reeds op 15 januari 2013 is vertrokken, zijnde een maand voor het versturen van voornoemde brief van de griffie van 14 februari 2013. De verzoekende partij zet geenszins uiteen waarom zij sinds haar vertrek geen mogelijkheid zou hebben gehad de nodige regelingen te treffen, opdat de briefwisseling van de Raad met betrekking tot de huidige procedure haar zou kunnen bereiken, zodat zij geen overmacht aantoont. Daar waar de raadvrouw van de verzoekende partij stelt dat deze België inderdaad heeft verlaten, maar weer terug is gekomen, zodat deze op grond van dit laatste element wel belang heeft, dient erop gewezen te worden dat de raadvrouw van de verzoekende partij, zoals zij zelf ook ter terechtzitting erkent, geen bewijs voorlegt dat de verzoekende partij daadwerkelijk zou teruggekeerd zijn, maar dat de verzoekende partij met dit betoog bovendien geen elementen aanvoert waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken. Tevens kan het feit dat de verzoekende partij ondertussen zou teruggekeerd zijn naar België, geen afbreuk doen aan de duidelijke tekst van artikel 39/81, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet. Daar waar de verzoekende partij stelt dat als artikel 39/81 van de vreemdelingenwet strijdig is met de Grondwet, dit niet meer toegepast mag worden, dient erop gewezen te worden dat, in de mate dat de verzoekende partij hiermee de exceptie van onwettigheid wenst in te roepen, artikel 159 van de Grondwet betrekking heeft op “*de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen*” betreft en de verzoekende partij zich hierop zodoende hoe dan ook niet dienstig kan beroepen om een wettelijke bepaling, *in casu* artikel 39/81 van de vreemdelingenwet, niet toegepast te zien. In de mate dat de verzoekende partij met dit betoog kritiek uit op de wet, dient erop gewezen te worden dat de beoordeling hiervan niet toekomt aan de Raad.

Gezien de verzoekende partij ter terechtzitting niet betwist dat zij binnen de wettelijke termijn geen wens tot het al dan niet neerleggen van een synthesememorie heeft ingediend en zij geen elementen aanvoert waaruit het bestaan van overmacht in haren hoofde zou kunnen blijken, bestaat er geen reden om af te zien van de sanctie. De Raad besluit aldus, ingevolge artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet tot het ontbreken van het vereiste belang.

Het beroep is onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

A. DE SMET